

In juli 2000 bezocht Jaap Buitink, beleidsadviseur, het Antilliaanse eiland Curaçao. Hij was daar voor een door de MOgroep (= Maatschappelijk Ondernemersgroep, voorheen VOG) gefinancierd onderzoek naar de noodzaak van - en het draagvlak voor - Algemeen Maatschappelijk Werk (AMW). Het werkbezoek vond plaats op verzoek van een initiatiefgroep op Curaçao. Deze groep pleit voor Nederlandse steun bij het realiseren en (mee)financieren van Algemeen Maatschappelijk Werk (AMW) op de Nederlandse Antillen. De groep vertegenwoordigt een aantal organisaties op gebied van zorg en welzijn op Curaçao en constateert dat men een dergelijke voorziening ernstig mist. Met alle escalerende gevolgen van dien.

Waar de auteur in dit artikel de 'wij' vorm gebruikt, doelt hij op deze initiatiefgroep AMW op Curaçao, welke samen met de auteur diverse organisaties en politici op het eiland bezocht. De bevindingen van Jaap Buitink zijn bewerkt in een projectrapport van de initiatiefgroep voor de overheden van de Antillen en Nederland.

Sociale infrastructuur op Antillen minstens zo belangrijk als sanering economie

Het gaat slecht met de economie van de Nederlandse Antillen en daarbinnen speciaal Curaçao. De *Volkskrant* stuurt speciaal een verslaggever en fotograaf naar het tropische eiland. En premier Pourier zegt in de *Volkskrant* (23-8-00): 'De Antillen gaan naar de bliksem zonder steun'. De vraag is *hoe* Nederland steun moet bieden aan dit deel van het Koninkrijk der Nederlanden. Met de nadruk op een gezonde (=gesaneerde) economie of de nadruk op een goede sociale infrastructuur?

Jaap Buitink, beleidsadviseur en net terug van een werkbezoek aan Curaçao pleit voor minimaal een evenwicht tussen de noodzaak de economie op orde te krijgen en te investeren in de sociale infrastructuur.

Door: Jaap Buitink

Inleiding

Duidelijker dan premier Pourier kan niemand het zeggen: 'Er mag geen twijfel over bestaan: de financiële, de economische maar ook de sociale situatie is alarmerend', aldus de premier van de Nederlandse Antillen in het *Algemeen Dagblad* (Caribische editie, 24-7-00). Volgens de krant ziet de premier geen uitweg meer: 'we raken steeds meer achterop'. Om die reden achtte de heer Pourier - naast extra financiële steun vanuit Nederland - de machtigingswet het 'allerlaatste redmiddel' voor de Nederlandse Antillen.

Is er een 'allerlaatste redmiddel' voor de Nederlandse Antillen? Je hoort weinig optimisme over de toekomst van dit land. De meeste mensen praten zichzelf en elkaar hoofdzakelijk pessimisme aan. En heel veel mensen denken hun verwanten die al in Nederland zijn, achterna te reizen. Geen vertrouwen meer in de politiek, een falende economie en vooral een falende sociale infrastructuur. Weer nieuwe economische injecties *zonder* investeringen in de mensen om wie het gaat en die de economie moeten waarmaken, gelooft niemand er meer in.

Maar toch is er hoop. Allereerst vanwege de grote groep mensen die op dit moment op wat voor manier dan ook actief is in de hulp- en dienstverlening en de zorg. Onder deze groep deskundige en enthousiaste mensen bestaat de krachtige wil om juist wel te investeren in de mensen om wie het hier gaat. Maar ook op politiek niveau zijn diezelfde geluiden te horen.

In hetzelfde hoofdartikel in het *AD* over de machtigingswet zegt minister Lamp (Onderwijs en flankerend beleid): *'Het is zaak het vizier niet uitsluitend te richten op de ontwikkeling van de economie, maar er dient ook aandacht te worden geschonken aan de vorming en educatie van de mensen in onze samenleving'*. Een zeer belangrijk politiek signaal!

Dus wat is nu werkelijk het 'allerlaatste redmiddel'? Een machtigingswet of een investering in de sociale infrastructuur van dit land?

Ramp

Wat zeggen de 'gewone mensen' op Curaçao over hun eigen sociaal-economische positie? 78% van een ondervraagde groep mensen in vier achterstandswijken beoordeelt de sociaal-economische positie als slecht tot zeer slecht. Daarbij geven de respondenten aan dat maatschappelijke problemen, zoals criminaliteit, drugs en werkloosheid de grootste problemen zijn (*Pobresa, ban atak'é, We gaan de armoede aanpakken*, Reda Social, 1999).

Wat zit daar voor verhaal bij die mensen achter? Een rode draad in onze literatuurstudie en eigen gesprekken met organisaties en mensen uit kwetsbare wijken en de gevangenis blijkt het gebrek aan 'vorming' te zijn. In het boek *De waarheid van Curaçao* (Marcha, Verweel, SWP, Amsterdam 2000) zegt een ambachtsman, die altijd op het eiland heeft gewoond, het zeer typerend en voor velen herkenbaar:

'Er is tegenwoordig geen respect meer. Dat is samenvattend wat er hier op Curaçao gebeurt: er is geen respect meer voor elkaar. Er is een gat in de communicatie ontstaan tussen de oudere en de jonge generatie. Ook de leraren dragen niets meer over. We hebben onszelf verloren. Ik zie de weerspiegeling in mijn kinderen. Er is geen continuïteit meer in het geven van goede voorbeelden. En daarom krijgen we te maken met de huidige problemen zoals criminaliteit, werklozen, mensen die niet willen werken. Het voorbeeld dat onze generatie moest geven is aan het vervagen. Dat is de ramp waarin wij verkeren'.

Apathie

De 'ramp' die de ambachtsman aangeeft, maakt dat er een grote apathie heerst onder de bevolking van Curaçao: 'mensen geloven niet meer in de toekomst', zo blijkt ook uit het armoederapport *Pobresa, ban atak'é*. In het rapport worden hoopgevende aanbevelingen gedaan om de armoede inderdaad aan te pakken. Maar zowel maatschappelijk als politiek is er (nog) geen overeenstemming over een concrete aanpak hoe de armoede aan te pakken. De politiek-bestuurlijke inzet is nog altijd dat door de economie te verbeteren (lees: 'saneren') ook de sociaal-economische situatie van mensen uiteindelijk zal verbeteren. Immers: meer werk is meer inkomen. In de recente geschiedenis van de Nederlandse Antillen blijken er echter al vele economische herstructureringsplannen te zijn geschreven. Nieuwe Antilliaanse kabinetten maakten nieuwe economische plannen en nieuwe Nederlandse kabinetten kwamen met nieuwe ontwikkelingsplannen en bijdragen. Steeds ging en gaat het daarbij vooral om de harde economische situatie als uitgangspunt. Investeren in de economie.

En hoe staat het met de investering in de mens in die economie? Als die mensen geen vertrouwen meer hebben in hun land, in hun leiders, in de manier waarop Nederland helpt - en dat hebben ze niet! - dan is ieder nieuw economisch plan geneigd te mislukken. Zonde van het geld.

De mensen moeten het uiteindelijk zelf - met het nodige zelfvertrouwen - doen. Zonder investering in de mensen is het bouwen aan de economie hetzelfde als het bouwen van een huis zonder cement. De muren storten toch steeds weer in. En investeren in de mensen op Curaçao is hard nodig, want dan pas gaan de mensen weer in hun toekomst geloven en mogelijk hun steentje bijdragen.

"We zitten in een moeras"

Tijdens het werkbezoek werden bezoeken afgelegd aan een aantal voor de samenleving van Curaçao representatieve maatschappelijke organisaties en gesprekken gevoerd met 'gewone mensen' in wijken en in de gevangenis. Een korte greep:

Kerk

Pater Römer van de RK-Kerk op Curaçao betitelde het gebrek aan vorming inderdaad als belangrijkste oorzaak van de hoge nood in de gezinnen: *"We zitten in een moeras, ieder gaat zijn eigen gang. We geven nog slechts aspirientjes, fundamenteel doen we niets voor de mensen. De invloed van gezinnen is verloren gegaan. En de kerk stelt daar niets tegenover: de kerk heeft geen grip meer op het sociaal leven en is sociaal dood"*.

Pater Römer signaleert dat er geen visie, geen perspectief is. *"Waar de kerk en de gezinnen vroeger structuur aanbrachten in gezinnen, is dat niet meer zo. Niemand gelooft meer in zich zelf en in de ander"*.

Tienermoederopvang

Kas Broeder Pius is het enigste opvangtehuis voor jonge moeders op Curaçao. Een belangrijke conclusie over de oorzaak van zwangerschap bij jonge meisjes is dat er binnen de gezinnen en in het onderwijs geen vorming, structuur wordt aangebracht. De voorlichting over voorbehoedmiddelen faalt; zeker in de machocultuur, waarin een assertief optreden jegens jongens niet 'normaal' is.

Centrum Voorlichting Antillianen (CVA)

Burgers uit Curaçao komen bij het CVA om voorlichting te krijgen over een eventueel vertrek naar Nederland. De Nederlandse overheid financiert dit bureau, om daarmee te voorkomen dat mensen ondoordacht en onvoorbereid naar Nederland gaan.

Het CVA signaleert dat ongeveer 97% van de mensen die zich aanmeldt, ook daadwerkelijk naar Nederland afreist. Men bevestigt ook de grote apathie bij de meeste mensen: *"Er bestaat geen geloof meer in een goede toekomst op Curaçao. De meeste mensen willen eigenlijk helemaal niet weg; zij hebben een hulpvraag!"*.

Plataforma Di Mayor

Dit is een platform van 75 aangesloten ouderverenigingen, met als doelstelling het bewaken van de kwaliteit van het onderwijs en ouders en kinderen bij te staan.

Het platform signaleert eveneens een groot tekort aan voldoende vorming en hulpverlening in de gezinnen en op scholen. *“Het is schrijnend om te ervaren dat kinderen niet meer naar school gaan, omdat gezinnen hun schoolgeld niet meer kunnen betalen. De grote armoede en de geringe kwaliteit van het onderwijs maken dat de vorming van kinderen in gezinnen en op scholen tekort schiet”.*

Huisartsen

Dr. R. Spong, voorzitter van de huisartsenvereniging van Curaçao, bevestigt het grote aantal psychosociale problemen in gezinnen, mede als gevolg van onvoldoende vorming en onderwijs. Binnen gezinnen signaleert hij slechte relaties tussen man en vrouw; uitmondend in fysiek en geestelijke mishandeling. Vooral vrouwen vluchten in door de samenleving aanvaarde gezondheidsproblemen. Indien huisartsen niet kunnen verwijzen naar adequate hulpverleners of de psychosociale achtergronden onvoldoende signaleren, worden deze psychosociale problemen onnodig gemedicaliseerd.

In de wijk

Ook de gesprekken die wij hadden met ‘gewone’ mensen gaven een bevestiging van de mening van de eerder geciteerde ambachtsman over het tekort aan vorming.

Wij spraken met een oudere vrouw en een echtpaar in de achterstandswijk Seru Fortuna. Alle drie bevestigden zij dat er geen geloof meer is in een betere toekomst op Curaçao en dat de ‘samenhang’ uit de samenleving is verdwenen. Men trekt zich terug. De criminaliteit heeft daaraan bijgedragen, hoewel de politie nu meer en nadrukkelijker aanwezig is dan voorheen. De grootste criminele groepen zouden nu (naar Nederland) zijn verdwenen. Men constateert ook dat de energie om aan verbetering te werken wegvloeit, omdat er geen optimisme meer bestaat.

Wij spraken ook enkele jongens uit een groepje ‘hangjongeren’ (14 - 18 jaar). Zij benadrukten vooral de noodzaak van perspectief op werk, anders zouden zij, evenals zo velen voor hen, naar Nederland gaan.

Gevangenis Koraal Specht

Indrukwekkend waren de gesprekken die wij hadden in de gevangenis Koraal Specht. We konden vrij uit praten met gedetineerden, zowel met langgestraften als eerste termijn gedetineerden, wachtend op een uitspraak van de rechter. Schokkend waren de omstandigheden (slechte hygiëne, weinig privacy, geen elektrisch licht, onvoldoende lectuur, nauwelijks recreatiemogelijkheden, weinig of geen aandacht mogelijk voor resocialisatie en tijdens voorarrest met zeven personen in één cel) en klagende mensen, die wij daar aantroffen. Maar interessant vooral de meningen van de gedetineerden over hun sociale omstandigheden. Zij erkenden dat als zij meer vorming, onderwijs en hulp zouden hebben gekregen en hun achterblijvende gezinnen dat nu *alsnog* zouden krijgen, zij meer kansen zouden krijgen om niet weer terug te vallen in criminaliteit. “Nooit meer hier”, zeiden ze allemaal, maar ze gaven toe dat als ze uit de gevangenis zouden komen, het perspectief op een beter leven klein zou zijn. De verleiding tot handel in drugs kwam volgens enkelen voort uit het gemis aan structuur en perspectief in hun leven.

Conclusies

De 'ramp' waarover de ambachtsman sprak zal escaleren in een tragedie, als er niet voortijdig een ommezwaai komt in de aandacht voor de mens. Natuurlijk, alle partijen zeggen dat zij aandacht hebben voor de mensen, maar ook vrijwel iedereen op Curaçao erkent dat deze aandacht nooit daadwerkelijk is omgezet in structurele plannen.

Een fundamentele ommezwaai en een fundamentele investering in de sociale infrastructuur is dringend nodig.

Waarom AMW op Curaçao?

Het maatschappelijk, politiek en bestuurlijk draagvlak voor het AMW in Nederland is groot. Met name diverse onderzoeken naar de preventieve effecten van het AMW, het *Bestuursakkoord* (1999) en de *Stimuleringsregeling AMW* (2000) - waaruit een gezamenlijke verantwoordelijkheid van zowel Rijks- als gemeentelijke overheden voor het AMW blijkt, bevestigen dat. Minister Borst erkent het belang van een sterke eerstelijns geestelijke gezondheidszorg - AMW samen met huisarts en eerstelijnspsycholoog - en heeft geld over voor een verdere versterking van die eerstelijns. De maatschappij erkent m.a.w. het belang van vroegtijdige psychosociale hulp: het helpt burgers op de juiste plaats en op het juiste moment bij hun problemen, voorkomt escalatie van die problemen en draagt daarmee bij aan lagere maatschappelijke kosten dan zonder die vroegtijdige hulp.

Het rapport *Maatschappelijk belang AMW* van het Verwey-Jonker Instituut (1997) toont aan dat het ook in een goed florerende economie van belang is om sociaal-politieke doelstellingen te formuleren, mensen met psychosociale problemen snel te helpen en - dus - een voorziening als het AMW te financieren. Met de belangrijke preventieve effecten bespaart ook die goed florerende economie geld. In een *slechtere* economische structuur, waarin het aantal uitvallers op sociaal gebied alleen maar groter is, is het eigenlijk nog belangrijker om doelstellingen voor sociaal beleid te formuleren en na te komen. Op sociaal gebied betekent dat het (terug-)winnen van *vertrouwen* van kiezers. Aan hen was immers in verkiezingstijd sociale vooruitgang en stabiliteit beloofd. En wat betreft de economische kant: het is verantwoord te veronderstellen dat een investering in vroegtijdige integrale psychosociale hulp overheden in financieel-economische moeilijkheden *naar verhouding* zelfs meer oplevert dan in een rijke economische situatie. De praktijk leert evenwel dat overheden met een krap budget *juist* minder prioriteit leggen bij die investering. En (dus) in een spiraal van steeds minder vertrouwen van hun kiezers terecht komen.

Vorming en scholing nodig

Het armoederapport *Pobresa, ban atak'é* (Reda Social, 1999) bevestigt (pag. 12) dat een grote groep mensen in al hun moedeloosheid geen oplossing meer ziet voor Curaçao. Degenen die dat nog wel zien, brengen naar voren dat stimulering van de werkgelegenheid, een veiliger situatie in hun wijk, vorming en scholing (onder andere als voorbereiding van werk), verhoging van de uitkeringen, meer (betaalbare) woningen, betere wijkvoorzieningen en meer opvang voor verslaafden, de belangrijkste oplossingen voor hun problemen zijn.

Kern is ook hier weer: vorming en scholing. Dat houdt in belangrijke mate in het helpen aanbrengen van structuur. Voorop staat dat gezinnen en het onderwijs in eerste instantie de noodzakelijke vorming en scholing moeten bieden. Waar die gezinnen tekort schieten en het onderwijs faalt en/of mensen die vorming en scholing niet (voldoende) oppakken is maatwerk noodzakelijk.

Draagvlak voor AMW op Curaçao

Bij de oriënterende gesprekken met vertegenwoordigers van organisaties op gebied van zorg en welzijn bleek een groot draagvlak te bestaan om AMW te starten op Curaçao.

Geen liefdadigheid

Pater Römer van de *RK Kerk* benadrukte dat een voorziening als het AMW noodzakelijk is: *'Er is hoge nood binnen gezinnen; de kerk doet zijn werk niet meer en ik ben tegen liefdadigheid. Wijkgerichte professionele, vooral laagdrempelige hulpverlening voor de meest kwetsbaarsten is urgent. Deze moet gericht zijn op de innerlijke motivatie van mensen en vooral aandacht geven aan het leren van structuur aanbrengen binnen de communicatie van gezinnen'*.

Outreaching werken

Cafra, een maatschappelijke vrouwenorganisatie signaleert een grote behoefte aan eerstelijns hulpverlening en opvang: *"De noodzaak van 24-uurs- en anonieme, vertrouwelijke hulp onder*

vrouwen is zeer groot. Veel vrijwilligers bieden nu enige hulp, maar niet gestructureerd. AMW zal in een grote behoefte voorzien”.

Bij Bureau Vrouwenzaken werd deze mening onderschreven: “Bij gebrek aan AMW krijgt het bureau nu veel individuele hulpvragen te verwerken. Daarmee komen we niet toe aan onze eigenlijke doelstelling”.

Vlucht

Belangrijk is ook het signaal van het *Centrum Voorlichting Antillianen*. De Nederlandse overheid financiert dit bureau, om daarmee te voorkomen dat mensen ondoordacht en onvoorbereid naar Nederland gaan. De medewerkers menen dat de meeste mensen eigenlijk helemaal niet weg willen: “Zij hebben diverse psychosociale problemen en ontvluchtten slechts hun situatie. Meer onderwijs en hulpverlening zou het grote gat van tekort vorming en geen perspectief kunnen vullen”.

Een voorbeeld uit de praktijk van het CVA: een meisje van 15 jaar, met twee kinderen. Zij is geen voogd over haar kinderen en heeft geen inkomen. Zij wordt geestelijk mishandeld door haar moeder en de moeder van haar vriend. Goede hulp in de thuissituatie zou noodzakelijk zijn, voordat zij, zoals nu, gelijk opteert voor een ‘vlucht’ naar Nederland.

Psychosociale problemen escaleren

Vanuit de discipline huisartsen zei de heer Spong: “De behoefte aan eerstelijns psychosociale hulpverlening is inderdaad zeer aanwezig hier. Op gebied van communicatie binnen gezinnen gaat er veel mis. En wij, huisartsen, zijn daar gemiddeld onvoldoende voor toegerust”. Hij meent dat psychosociale problemen onnodig worden gemedicaliseerd. De vlucht in medische consumptie is groot. Vanuit de gespecialiseerde geestelijke gezondheidszorg, bevestigt Dr. P.R. Rambharos, psychiater polikliniek van de *Caprileskliniek*, de grote noodzaak aan vroegtijdige hulp. Hij concludeert: “Veel problemen in de samenleving escaleren onnodig door het gemis aan vroegtijdige psychosociale hulp, waardoor er in een later stadium wel sprake is van psychiatrische problemen” .

Erkenning

Over de visies van de politieke partijen en de bestuurders kunnen we hier kort zijn. Enerzijds omdat we geen representatief onderzoek onder de politieke partijen hebben verricht en slechts met enkele politici spraken, anderzijds omdat enkele zeer belangrijke bestuurders reeds een positieve waardering over het initiatief om AMW te starten hebben uitgesproken.

Belangrijk is de erkenning van premier Pourier in de *Volkscrant*: ‘Opvoeding en onderwijs hebben we niet genoeg aandacht gegeven’.

Foto R.V.I
V.l.n.r. Minister S. Lamp, dhr. J. Baltink, minister L. George-Wout, dhr. R.D. Anthony
en mevr. E. Molina.

Spin in het web

Het AMW zal, naast alle categorale en specialistische voorzieningen, een goede basis voor de sociale infrastructuur vormen. Zonder deze (letterlijk *basis*)voorziening, blijken alle andere hulp- en zorgvoorzieningen moeilijker te kunnen draaien, zo blijkt uit de reacties van vertegenwoordigers van welzijn en zorg op Curaçao. Het AMW zal op Curaçao, meer nog dan in Nederland, de 'spin in het web' van die sociale infrastructuur worden, omdat er veel minder aanpalende voorzieningen zijn, de drempel bij met name de gespecialiseerde geestelijke gezondheidszorg groter is en ook de jeugdhulpverlening niet zo breed aanbod heeft als in Nederland.

Maar ook zal het AMW op Curaçao professioneel een bredere invulling gaan krijgen, naar voorbeeld van de Verenigde Staten. Meer 'social worker', met een mix van maatschappelijk werk, opbouwwerk en sociaal cultureel werk.

Conclusie

Een belangrijke conclusie is dat de representanten van organisaties op Curaçao eensluidend waren in hun mening dat AMW noodzakelijk is om:

1. zondig maatwerk te bieden in het geven van structuur (in de communicatie) en vorming binnen gezinnen;
2. met AMW letterlijk 'basis' te geven aan de investering in de sociale infrastructuur;
3. categorale en beleidsorganisaties (weer) aan hun eigenlijke doelstelling toe te laten komen (waar ze nu teveel gaten moeten vullen wegens het ontbreken van AMW);
4. te voorkomen dat personen hun psychosociale problemen onnodig ontvluchten (d.m.v. bijvoorbeeld vertrek naar Nederland of criminaliteit).

Eerder concludeerden we al dat een fundamentele ommezwaai en een fundamentele investering in de sociale infrastructuur dringend nodig is.

Een vertegenwoordigster van het *Centrum Voorlichting Antillianen* vat een en ander kernachtig samen: "*Als mensen hier komen voor vertrek naar Nederland, vragen ze eigenlijk persoonlijke hulp, maar we hebben ze niets te bieden, daarom vluchten ze naar Nederland of in drugs en criminaliteit; eerder persoonlijke aandacht en hulp zou in veel situaties helpen*".

Een gezonde economie op de Nederlandse Antillen is noodzakelijk, maar een investering in de mens - of de sociale infrastructuur – is minstens zo belangrijk. Anders wordt de huidige sociale ramp een grote tragedie. En dat binnen het Koninkrijk der Nederlanden. Daarom AMW op Curaçao! Met hulp van de Nederlandse regering.

Literatuurlijst

- Buitink, J. (red.) (2000). *De eerstelijns geestelijke gezondheidszorg in perspectief*. Utrecht. LHV, LVE en VOG.
- s'Jacob, R., Melief, W. & Broenink, N. (1997). *Maatschappelijk belang AMW*. Utrecht; Verwey-Jonker Instituut.
- Hoogbergen, W. e.a. (1999), *Pobresa, ban atak'é* (We gaan de armoede aanpakken), Thela Amsterdam/Willemstad, in opdracht van Reda Social.
- Marcha, V. en P. Verweel (2000), *De waarheid van Curaçao*. SWP, Amsterdam.
- Silberie, R.E. (1995) *Welzijnswerk en welzijnswerkers op Curaçao*. Universiteit van de Nederlandse Antillen en Organisatie van verenigde welzijnswerkers (OTSU).
- Smits, P.A.M. (1996), *De symbiose-economie van Curaçao*. Curaçao Ports Authority N.V. en Curconsult N.V. Willemstad.

Het officiële rapport dat n.a.v. het werkbezoek is uitgegeven heet: 'Zonder investering in de mens, geen gezonde economie'. Dit draagvlakrapport is een publicatie van Empuhe, OTSU en Plataforma di mayor in samenwerking met de VOG/MOgroep. Willemstad, september 2000.

---

copyright:

Buitink Beleidsadvies – in zorg en welzijn

Heemstede, 2000. Informatie: www.buitinkbeleidsadvies.nl

...di akuerdo ku Jaap Buitink di VOG di Ulanda..

GOBIËRNU MESTER INV MAS DEN BARIONAN

WILLEMSTAD.- Señor Jaap Buitink di e organisashon di trahadónan sosial di Ulanda (VOG) ta di bishita na Kòrsou, relashoná ku e plan ku señora Edwina Molina tin pa lanta un organisashon di AMW, kual ta "Algemene Maatschappelijk Werkster".

Vishon dje organisashon ta pa trata hendenan ku tin problema sígiko òf sikólogo na tempu, kaminda ta evitá masha hopi sirkunstansia, ku ta konsekuensia di e problemanan mensioná ku un hende por tin.

E funshon di e trahadó sosial den esaki ta pa sostené e persona ku problema i yudé solushoná su problemanan. Señor Jaap Buitink ta na Kòrsou pa traha un rapòrt i abase di esaki e

organisashon aki na Kòrsou enkabesá pa señora Edwina Molina sostené pa mas organisashon lo presenté na gobièrnu di Kòrsou i sentral, pa un finansiamentu.

Den e diferente bishitanan ku Jaap a realisá, el a drenta den barionan di Kòrsou p'e tende kiko ta problema di e hendenan i kiko nan ta spera pa den futuro i kiko nan ta pensa di AMW.

E por a tuma nota di habitantenan ku no ta kere mas den futuro di Kòrsou i apesar ku nan kier keda akinan, nan no ta mira mas perspektiva. E habitantenan ta haña ku ta pone tiki atenshon na enseñansa, kuido, formashon, ayudo for di tempran

na e hende den nesidat.

Solamente ta pone hopi atenshon na ekonomia di Kòrsou, miéntras riba parti sosial no ta hasiendo nada.

Tur plaka ta bai pa e ekonomia i nada di plaka ta bai pa e barionan, pa drecha situashon di e hendenan, òf drecha situashon di enseñansa òf otro sektor sosial.

Tambe nan ta di opinion ku no tin niun instansia ku por yuda nan, manera un AMW. Nan ta kere ku si tabatin un instansia asina'ki, esaki lo a yuda nan resolvé nan problemanan i difisil-

mente nan por bin kai den problema.

Tambe e habitantenan a bisa ku dia pa dia nan ta mira e diferensia entre pover i riku ta birando mas

MANIFESTASHON MASAL KONTRA TV11

WILLEMSTAD.- Ayera nochi habitantenan di Wishi i Marchena a reuni pa muestra nan malkontentu pa e interferensia ku nan ta haña di e antena di TV11 riba seru pretu.

Tabata un sala ku basta hende i a yega na e konklushon ku lo bai tene djaluna awor un manifestashon masal pa muestra e malkon-

tentu aki kontra di TV11.

E manifestashon ta tuma lugá na altura di Marchena Hardware pa 6'or di atardi i lo invitá minister i tur envolví. Di e forma aki e habitantenan ke logra atenshon públiko i ku gerensia di TV11 por tuma na konsiderashon e malkontentu ku tin den e bario aki.

Lupe's
fashion s
Ta presentá su
"Komunidat na palab"
Awor ku nos
"LAGA NOS PA"

Nos invitadonan:
Sr. Chacho De Castro
Sr. Gonzalo Cuales
Sr. Moki Job
Sra. Minerva Hieroms

Nos sponsoran:

WEB N.V.
CURAÇAO
SOURISMA DEVELOPMENT
(Dinra Turismo di Curaçao)

SELIKOR
HOTEL & CASINO
DJASAB

en. olledrums kwam toen ik ze hier en en massaal in de mondi zag lig- gen."

waardeerd. Hoewel hij elke schijn van arrogantie zegt te willen vermij-

schilderen op prijs. „Normaal komt de donkere bevolking er maar bekaaid van af.“

bisch gebied, Zuid-Amerika en Sint Maarten. In Venezuela, Aruba, Azië, Nederland en de rest van Europa

kost gest doot tuur

Maatschappelijk Werk: cement voor de samenleving

Jaap Buitink, beleidsmedewerker bij de landelijke ondernemersorganisatie voor welzijn, hulpverlening en opvang te Utrecht (VOG) en manager van de sector Algemeen Maatschappelijk Werk (AMW) in Nederland, is deze maand op Curaçao. Op verzoek van het ouderplatform, de vereniging van maatschappelijk werkers (OTSU) en 'Empuhé', de Antilliaanse stichting die kansarme jongeren steunt, onderzoekt Buitink of er een draagvlak is voor AMW in de Nederlandse Antillen. En dat is er zeker, concludeert hij: „Als de Antilliaanse en Nederlandse overheden nu weer vergeten te investeren in een laagdrempelige basisvoorziening, een sociale infrastructuur, moeten we over een paar jaar voor de zoveelste keer beginnen met de economische opbouw van de Antillen.“

Door Eva Breukink
WILLEMSTAD - Apathie en gebrek aan geloof en vertrouwen in een betere toekomst. Dat is rode draad in de verhalen die Jaap Buitink, manager van het Algemeen Maatschappelijk Werk (AMW) in Nederland, tijdens zijn werkbezoek aan Curaçao, te horen krijgt. Het verbaast hem niet. Het juiste cement, een laagdrempelige voorziening die ook de meest kwetsbare groepen in de samenleving hulp biedt, ontbreekt immers. En zo stort het huis, dat alleen met financieel-economische bouwstenen is gebouwd, steeds weer in elkaar.

Hij is geschokt na een bezoek aan de gevangenis te Koraal Specht. Niet alleen vanwege de erbarmelijke omstandigheden waarin de gevangenen leven, maar vooral door de wanhoop die sprak uit de woorden van de jongens die hij ontmoette. Buitink: „Jonge jongens in voorlopige hechtenis, echt geen poten-

tiële zware criminelen. 'Hoe moet het nu verder?', vroegen ze me. 'Hoe moet het met mijn gezin, we krijgen geen hulp.' " Gebrek aan hoop en perspectief. Dat zag hij bij de tienermoeders van Kas di Bruder Pius en in de achterstandswijken die hij bezocht. Sociaal zwakkeren kunnen met hun algemene persoonlijke en sociale problemen nergens terecht. De maatschappelijke hulpverlening op de Antillen is nog vooral gericht op specifieke gevallen, bijvoorbeeld wanneer iemand in aanraking is gekomen met justitie of een onderstanduitkering behoeft. Buitink: „Een deel van de groep met problemen vlucht. Naar het buitenland, in drugs of een andere verslaving of in het onverantwoord besteden van geld." De samenleving krijgt de rekening gepresenteerd na het jaar in jaar uit eenzijdig investeren in de economie. Daar is men in Nederland inmiddels achter. Sinds vorig jaar ligt er een be-

stuursakkoord waarin de Nederlandse regering plechtig belooft het AMW te versterken, vanwege het belang voor de samenleving en het ontlasten van de gespecialiseerde voorzieningen in het land.

Het AMW op de Antillen zal meer dan in Nederland gericht moeten zijn op opbouwwerk in de buurten, denkt Buitink.

„Gezinsleden met elkaar leren communiceren bijvoorbeeld. Over moeilijk onderwerpen, zoals seksualiteit en omgaan met geld en daarover afspraken maken. Die structuur ontbreekt in veel gezinnen.“

De VOG in Nederland stelt 1 algemeen maatschappelijk werker op 6000 inwoners als norm om onder andere korte wachttijden en kwaliteit van het werk te kunnen garanderen.

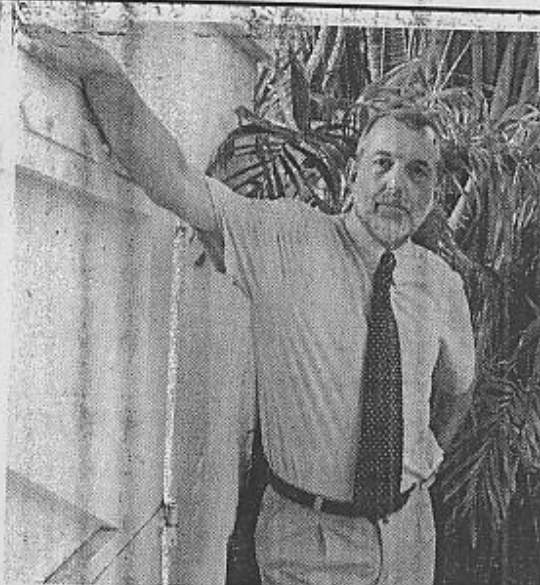
„Voor de Antillen denk ik eerder aan 1 maatschappelijk werker op iedere 4000 inwoners, ongeveer 35 dus“, zegt Buitink. Met het AMW zijn de proble-

men niet een, twee, drie opgelost, beseft hij, maar het vormt wel de basis voor een gezonde samenleving. „Soms is één gesprek al voldoende om iemand een duwtje in de goede richting te geven. Stimuleren van de eigen verantwoordelijkheid is het uitgangspunt. Het AMW neemt bijvoorbeeld niet de opvoeding over van ouders.“

De bevoegdheid die hij deze week proefde uit de gesprekken met vertegenwoordigers van hulp- en zorgverlenende organisaties, moet volgende week vrijdag in daden worden omgezet tijdens de werkconferentie 'Waarom Algemeen Maatschappelijk Werk?'. Buitink: „Ik heb de slinger van de klok een zwiep gegeven, vrijdag zal blijken in hoeverre men bereid is gezamenlijk de verantwoordelijkheid te nemen en die vast te leggen in resoluties. De noodzaak voor het AMW is er, dat is duidelijk. Nu gaat het erom hoe daaraan gestalte wordt gegeven.“

Jaap Buitink, manager van de sector Algemeen Maatschappelijk Werk (AMW) in Nederland.

Foto Arjen Stada

Advertentie

eisverzekering of annuleringsverzekering

Ontvangt u deze maand 10 Bonus Miles bij elke reisverzekering of annuleringsverzekering en als u beide afsluit. Voor de overige voorwaarden kunt u terecht bij onze cliëntadviseurs.

Deze actie loopt van 1 juli tot en met 31 juli 2000.

Advertentie

Caribe Ponche

The Decoy